

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

Konačno Sindikat!

Просветари у пензије по новом закону

У „дану за гласање“ уторак 25.06.2013. године Народна скупштина Републике Србије је усвојила сет од пет „школских закона“, између осталог и Закон о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања („кровни закон“). Како Влада Републике Србије, није прихватила један број амандмана нашег и других синдиката, били смо присиљени да покушамо уз помоћ посланичких клубова у Скупштини, променити, по нама катастрофалан по просвету, предлог члана 144. овог Закона. Нажалост, у тродневној обједињеној расправи, аргументи предлагача „наших“ амандмана нису били довољни па је Влада приватила од 366 поднетих амандмана тек сваки седми, тачније 58 амандмана од чега 7 на образложени предлог скупштинског Одбора за просвету.

Користимо прилику да поновимо због чега је Синдикат радника у просвети Србије (СрпС) био против тога да се мења спорни члан 144. ЗОСОВ; Министарство просвете је прихватило да се „старом“ члану 144. који се састојао од само једног става **„Радни однос запосленог у установи престаје у складу са Законом, на основу Решења директора“** дода други став (предлог Уније синдиката просветних радника Србије): **„Наставнику, васпитачу или стручном сараднику престаје радни однос на крају школске године у којој наврши 40 година стажа осигурања или 65 година живота“**.

Предлагачи новог законског решења имали су у виду да ће се овом мером у просвети ослободити 5.000-6.000 радних места, колико је процењено да има старијих колега који би у току наредне две године напунили 40 година стажа осигурања, али не и 65 година живота када су по сили (раније важећег) закона морали у заслужену пензију. Међутим, ако би се применили критеријуми из „новог“ члана 144, они би на крају школске године у којој су навршили 40 година стажа осигурања били пензионисани и не би им била остављена могућност да раде до пуних 65 година живота, што је до сада била могућност. На тај начин би ионако велики број пензионера био увећан за 5.000-6.000 нових просветарских пензионера, а свима је добро позната чињеница да буџет и данас субвенционише готово половину пензија, чиме би се наметнуо нови притисак на буџет, а на другој страни би се на упражњена радна места довели нови извршиоци.

Елем, да није спорног члана 144. став 2, просветари би и даље могли да раде до 65 година, поготово сада када им „над главом виси Дамоклов мач“ претње пенала, односно умањења ионако очекиване бедне пензије од 6% за сваку годину (0,5% за сваки месец) за коју пре добне границе оду у пензију. Ова „казна“ за оне који имају пун радни стаж може бити још и већа ако се приликом нове измене пензијске легислативе уведе нова горња добна граница за пензионисање, о чему се већ увелико шпекулише у стручној и другој јавности.

Дакле, ако се усвоји ново законско решење, запослени који има, нпр. 40 година стажа и 62 године живота биће пензионисан, хтео то или не, а ПИО ће му убудуће исплаћивати пензију која ће бити за 18% мања зато што у тренутку пензионисања није испунио оба услова. При томе ће држава за новозапосленог морати обезбедити пуну плату и око 50% пензије за новог пензионера. Тиме ће апсурд бити доведен до краја, јер ће запослени који је на време или чак пре рока дипломирао, запослио се на време и одужио дуг држави радећи пун радни стаж (40 година), бити кажњен умањењем пензије. О „маћехинском“ односу „социјално одговорне“ државе према људима који су цео радни век провели на учитељском послу, испунили пун радни стаж за разлику од друге 2/3 пензионера који то нису, учећи друге свим оним вредностима које би требао имати ововремени човек нећемо ни овај пут.

Нови Сад, 02.07.2013.

Хаџи Здравко М. Ковач, ген. секретар

